

Arrest

nr. 334 567 van 17 oktober 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 12 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de gedelegeerde van de commissaris-generaal van 30 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 27 december 2023 binnenkwam, diende op 3 januari 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Verzoekers vingerafdrukken werden geregistreerd in Griekenland op 27 augustus 2022 en 20 september 2022 (Eurodac). Op 4 oktober 2023 werd verzoeker door de Griekse asielautoriteiten de internationale bescherming toegekend.

1.3. Op 30 april 2025 nam de gedelegeerde van commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Deze beslissing, die verzoeker door een aangetekende brief van 30 april 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 03/01/2024

Overdracht CGVS: 19/01/2024

U werd op 28 maart 2025 op het Commissariaat-generaal gehoord van 09.28 uur tot 12.35 uur, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, Meester Even LOKOTO AKENDA, loco Meester Hugues DOTREPPE, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U heeft de Palestijnse nationaliteit, en bent geboren op [...] februari 1993 in Gaza, waar u ook opgroeide. U ging hier ook naar school en studeerde sportonderwijs aan de universiteit, en werkte in de winkel waar u en uw familie sigaretten en tabak verkochten. Uw vrouw en zoon verblijven op dit moment in Rafah, Gaza.

U heeft verschillende zussen en broers, waarvan twee broers op dit moment ook in België verblijven, A. en O. Deze laatste is erkend als vluchteling in België.

U verliet Gaza op 23 juli 2023, en u reisde via Egypte en Turkije alvorens u op 27 augustus 2023 in Griekenland toekwam en daar een verzoek om internationale bescherming indiende op 21 september 2023, waarvoor u de vluchtelingenstatus werd toegekend op 4 oktober 2023. Uw trip naar Griekenland betaalde u met geld dat u van uw broer O. kreeg.

In Griekenland verbleef u eerst in een vluchtelingenkamp op Kos, en vertrok naar Kreta nadat u uw verblijfvergunning (ADET) kreeg op 4 oktober 2023. Doorheen uw verblijf in het kamp ontving u psychologische hulp, maar deze zette u stop toen u zag dat uw vrienden hun erkenning kregen en daar vertrokken, en u daarom ook wou vertrekken.

In de periode tussen dat u het kamp verliet en naar België kwam, heeft u nooit gewerkt en verbleef u in verlaten huizen of op straat in Kreta, tot dat u uw reisdocumenten verkreeg op 24 november en op 27 december 2023 naar België vloog, waar u op 3 januari 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u mishandeld en bedreigd te worden, net als algemene situatie daar.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten voor: Uw Palestijns paspoort, een vervallen Palestijns paspoort, een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, uw Grieks reisdocument, uw Grieks identiteitskaart, een UNWRA kaart, een Grieks document mbt. vluchtelingenstatus, een Grieks document om uw verblijfsdocument af te halen, een Grieks document om uw reisdocument af te halen, een Grieks document mbt. uw ADET, een Grieks document met Arabische uitleg over uw rechten als vluchteling in Griekenland, betalingsbewijs voor openbare dienst, verschillende medische documenten over een kwetsuur aan uw pols, twee rapporten van een psycholoog in België, een stapel papieren die u verkreeg bij DVZ, een bundel Palestijnse documenten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen en de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u psychologische problemen zou hebben die u toeschrijft aan de gebeurtenissen in Gaza (CGVS, p. 4; Bijkomende vragen M-status Griekenland op dd. 17/01/2024). Ter ondersteuning hiervan legt u twee rapporten voor van een bezoek bij een psycholoog (document 14). Daarnaast blijkt ook uit uw verklaringen en de documenten die u neerlegt, dat u een kwetsuur had aan uw hand (CGVS, p.6, document 13). Dat u mentale problemen heeft, wordt op zich niet betwist. Dient evenwel te worden opgemerkt dat uit de voorgelegde documenten noch uw eigen verklaringen kan worden afgeleid dat u, ten gevolge uw mentale situatie en de kwetsuur aan uw hand, niet in staat zou zijn deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming. Uw psychologische problemen worden op geen andere manier aangetoond dan de documenten die u voorlegt, waaruit enkel kan worden afgeleid dat u tussen 13 maart 2024 en 31 december 2024 in totaal zes consultaties had bij een psycholoog (document 14).

Van deze consultaties zijn twee psychologische verslagen gemaakt die stellen dat u zich bevindt in een emotioneel onstabiele toestand en dat u symptomen vertoont die indicatief zijn voor psychische stress en de aanwezigheid van posttraumatische stressstoornis, maar dat een formele diagnose niet kan worden gesteld zonder nader onderzoek (document 14). Tot op heden, heeft het Commissariaat-generaal nog niets ontvangen dat deze diagnose formeel bevestigt.

Bij de start van het onderhoud gaf u aan veel stress te hebben door de situatie in Gaza en omdat het interview op het CGVS in een besloten omgeving doorging (CGVS, p.3). Mede omwille hiervan werd u bij aanvang van het gehoor op het hart gedrukt dat u steeds om een pauze mocht vragen moest u enige vorm van problemen ondervinden (CGVS, 3, 6). U vroeg op geen enkel moment om een (bijkomende) pauze noch haalde u tijdens het onderhoud aan niet (langer) in staat te zijn verder te gaan met het onderhoud (CGVS, p. 8, 15). De Commissarisgeneraal beschikt ook zelf niet over elementen of aanwijzingen die hierop wezen. U bleek daarentegen doorheen het onderhoud in staat alle vragen te begrijpen en op een omstandige wijze uw relaas uit de doeken te doen. U op het einde van het onderhoud nog uitdrukkelijk gevraagd of u zelf nog iets wilde toevoegen, antwoordde u dat dit niet geval was. U bevestigde daarenboven uitdrukkelijk de tolk goed te hebben begrepen. Volledigheidshalve kan hier nog worden aan toegevoegd dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), wanneer u uitdrukkelijk werd gevraagd of er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die u kunnen belemmeren bij het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure 'internationale bescherming', formeel aanhaalde dat er geen zulke zijn (zie vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ dd. 17 januari 2024).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk uw verklaringen en de stukken uit het administratief dossier, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p.8).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel

overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op _Ambtsbericht_).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet

worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw medische toestand, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Met betrekking tot uw medische problematiek, waaromtrent u niet concreet aantoont dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Er dient dan ook opgemerkt te worden dat u niet op overtuigende wijze aantoont dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden, werk en huisvesting te vinden, of beroep te doen op de gezondheidszorg in Griekenland, zodoende er uw situatie te verbeteren en te integreren in de Griekse samenleving.

Ten eerste geeft u zelf aan dat u tijdens uw verblijf in het opvangcentrum helemaal niets ondernam om uw verblijf in Griekenland na het opvangcentrum voor te bereiden (CGVS, p.11).

Ten tweede stelde u op straat te zijn beland nadat u het opvangcentrum verliet, echter heeft u hier geen bewijzen van en bleek uit uw verklaringen dat u nadien stevast toegang had tot onderdak, het zij in een verlaten huis (CGVS, p.13-14). Als u zich alleen in dit huis bevond, dan sliep u op straat omdat u daar niet alleen de nacht durfde spenderen. De stappen die u ondernam om aan een woning te geraken, bleven beperkt bij het aanspreken van een Syrische man en willekeurige mensen op straat met de vraag of u een kamer kon huren (CGVS, p.13). Daar u zelfs geen contact heeft opgenomen met hulporganisaties om u te helpen, kan moeilijk besloten worden dat u de redelijkerwijs te verwachten stappen heeft ondernomen om huisvesting te verkrijgen (CGVS, p.13).

Ten derde verklaarde u dat u niet werkte in Griekenland, omdat u het niet mogelijk achtte legaal werk te vinden en omdat u geen illegaal werk wou doen omdat u dan niet verzekerd bent en u de wet wou respecteren. De geloofwaardigheid hiervan wordt echter ondermijnd door de tegenstrijdige verklaring die terug te vinden is in het verslag van uw bezoek aan een psycholoog in België waarin staat dat u getraumatiseerd zou zijn door uw ervaringen in Griekenland, waar u zou zijn mishandeld door uw werkgever (document 13). Bovendien beweert u dat er geen interimkantoren te vinden zijn in Kreta, maar een eenvoudige internet zoekopdracht bewijst het tegendeel (zie blauwe map, stuk 1). Met andere woorden, er kan weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw moeilijkheden werk te vinden in Griekenland.

Ten vierde heeft u ook voor uw medische zorgen niet aangetoond ernstige pogingen te hebben ondernomen om er uw rechten te laten gelden. Zo werd u aanvankelijk medische hulp verleend in het opvangcentrum, en werd u daar aangeraden en de mogelijkheid gegeven om de beslissing om u te erkennen als vluchteling uit te stellen, zodoende u langer in het opvangcentrum kon blijven om de behandeling die u daar kreeg verder te zetten (CGVS, p. 4-5). Desondanks weigerde u de aangeboden psychiatrische hulp en medicatie. Omdat u onrust ervoer bij het zien van uw vrienden die het opvangcentrum verlieten nadat ze hun vluchtelingenstatuut kregen, besloot u uw eigen vertrek te forceren door uzelf daar onmogelijk te maken en in conflict te gaan met medewerkers van het opvangcentrum (CGVS, p.5). Nadat u uit het kamp vertrok, heeft u verder geen ernstige moeite meer gedaan om de behandeling verder te zetten (CGVS, p.5, 15, 16).

Gevraagd waarom u zich nadat u het opvangcentrum verliet nooit tot een openbaar ziekenhuis of medisch centrum wendde, verklaarde u dat u hiervoor niet over de nodige documenten beschikte (CGVS, p. 15-16). U beschikte naar eigen zeggen immers niet over een fiscaal registratienummer (AFM) en sociale zekerheidsnummer (AMKA) (CGVS, p. 10-11). Echter kan er weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u in Griekenland niet over de nodige documenten zou beschikt hebben om –indien u hier daadwerkelijk nood aan zou gehad hebben- medisch zorg te kunnen krijgen. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u in Griekenland wel over een fiscaal registratienummer (AFM) en sociale zekerheidsnummer (AMKA) –die u o.a. kan gebruiken om de toegang tot ziekenhuis- en farmaceutische zorg te vergemakkelijken- beschikte (Bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 17/01/2024). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u louter dat niemand u daar iets over vroeg en dat u dat niet gezegd heeft (CGVS, p. 11). Echter, omdat u reeds eerder aanhaalde dat alles goed ging en u de tolk verstond tijdens het interview bij DVZ, is dit geen afdoende uitleg voor bovenstaande tegenstrijdigheid.

Daarnaast wijst de commissaris-generaal erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen en dat, hoewel sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, dit niet wijst op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op: <https://www.unhcr.org/refugees-info>).

Tot slot kan nog worden vastgesteld dat u slechts zo'n drie maand met de toekenning van de status als vluchteling in Griekenland verbleef en dat u geen stappen ondernam om uw medische problemen te laten behandelen in Griekenland omdat u Griekenland verliet van zodra u het paspoort had (zie 'Bijkomende vragen M-status Griekenland dd. 17 januari 2024). Dit, en de opgesomde element hierboven, getuigen niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Bovendien bleek u in Griekenland in staat om contacten te leggen met mensen die u hielpen documenten te bekomen, om naar de gemeente en de politie te gaan en daar afspraken te maken om documenten te verkrijgen (CGVS, p. 11). De vaststelling dat u daarnaast duidelijk beschikte over de middelen en een familiaal netwerk die u financiële ondersteuning biedt om uw vertrek, reis en verblijf doorheen Europa te bewerkstelligen (CGVS, p. 7, 8, 11, 12), getuigt van een zekere vorm van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

Waar tot slot uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een handgemeen met een Griek waaraan u geld vroeg (CGVS, p. 14, 15), racistische beledigingen en niet welkom was op sommige openbare plaatsen (CGVS, p. 12, 15), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande beslissing niet ombuigen. Ze ondersteunen uw identiteit, dat u erkend werd als vluchteling en een identiteitskaart, reisdocument en verblijfstatus ontving in Griekenland. Dit zijn allemaal elementen die het CGVS in deze beslissing niet in twijfel trekt. De voorgelegde medische documenten werden reeds hierboven besproken en de stapel papieren die u verkreeg bij DVZ voegen in casu niets wezenlijks toe daar ze geen verband houden met uw situatie in Griekenland.

Waar uw advocaat op in zijn opmerkingen op de notities hekelt dat het persoonlijk onderhoud in het Engels is verlopen (de tolk en dossierbehandelaar spraken Engels met elkaar), blijkt uit het administratief dossier niet dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal vertaalproblemen hebben voorgedaan. De omstandigheid dat deze tolk vertaalde naar het Engels en dat de protection officer vervolgens zelf vertaalde van het Engels naar het Nederlands, maakt niet dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet zou zijn geschonden. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet wijst de taal aan die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het dossier bevinden, zijn opgesteld in de proceduretaal, en werden neer getypt door de dossierbehandelaar in het Nederlands. Er is in casu dan ook geen sprake van een machinevertaling van de notities, zoals door uw advocaat wordt opgeworpen in zijn e-mail dd. 11 april 2025. Artikel 51/4 stelt niet dat de ambtenaar en de tolk enkel gebruik zouden mogen maken van de proceduretaal tijdens het persoonlijk onderhoud (RvS arrest nr. 185.993 van 3 september 2008).

Verder dient aangestipt dat geen van de specifieke opmerkingen over voorgehouden fouten in de notities van het persoonlijk onderhoud zaken betroffen pertinent voor de bovenstaande beslissing. Wat betreft de gevolgtrekking als zouden een aantal schrijffouten leiden tot een foute weergave van het gehoor, laat uw advocaat na om concrete voorbeelden aan te halen van dergelijke manifest foute weergaven, maar beperkt zich tot een aantal algemene verbeteringen, waardoor het hier gaat om een blote bewering.

Het persoonlijk onderhoud werd afgenomen door een ambtenaar werkzaam bij het CGVS die zoals elke protection officier een relevante opleiding heeft genoten en over de nodige vaardigheden beschikt om een persoonlijk onderhoud in goede banen te leiden, zoals ook in casu. Uw advocaat brengt middels zijn schrijven geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat de dossierbehandelaar bevooroordeeld zou zijn geweest bij het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Uit de stukken van het dossier kan geen vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het

Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing.

Tot slot blijkt uit het administratief dossier dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal geen vertaalproblemen hebben voorgedaan, dat noch u noch uw advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud opmerkingen hebben gemaakt aangaande de vertalingen (CGVS, p. 2, 16).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Palestina.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikel 4 van het EU-Handvest;
- Artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikelen 3 en 13 van het EVRM, met artikel 47 van het EU-Handvest en met artikelen 23 en 39 van de “Richtlijn 2005/85/EG” (thans Richtlijn 2013/32/EU, de ‘Asielprocedurerichtlijn’);
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 48/9, en 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel en de principes van ‘machtoverschrijding’.

Vooreerst wijst verzoeker er op dat het persoonlijk onderhoud in het Engels plaatsvond en betoogt als volgt:

“de hoorzitting vond plaats in het Engels, in strijd met de artikelen 39 e.v. van de wet op het gebruik van talen in bestuurszaken: de administratie kon de aanvragers alleen aanspreken in een van de nationale talen en zeker niet in het Engels - Originele Engelse notities worden niet meegeleverd - er wordt geen melding gemaakt van vertaling of verificatie door een tolk - bij gebreke daarvan moet de NEDERLANDSTALIGE taalvaardigheid van het OP worden vastgesteld- Terwijl het verhoor niet werd afgenomen in de taal van de procedure, terwijl de taal van de procedure werd vastgesteld op het NEDERLANDS . Waarin artikel 51/4 van de wet van 15.12.1980 werd overtreden.

Bovendien moet worden benadrukt dat er ernstige twijfels bestaan over de vraag of de nota's bij de verhoor in het Engels zorgvuldig zijn herlezen en vertaald via een duidelijk geautomatiseerd vertaalsysteem;

De NNPO worden vertaald door etranslation, het instrument van de Europese Commissie.

Op de website van etranslation staat: "eTranslation produceert ruwe machinevertalingen, die de hoofdgedachte van een tekst vastleggen of kunnen worden gebruikt als basis voor een menselijke vertaling. Om een betrouwbaar en kwalitatief resultaat te verkrijgen, moeten vertalingen echter altijd worden gereviseerd door een gekwalificeerde professionele vertaler. ». Het CGVS heeft de aanvrager echter niet meegedeeld dat deze nota's in het Engels zouden worden opgesteld en vervolgens zouden worden vertaald, en wat ernstiger is, is dat de nota's dit niet vermelden en worden verstrekt alsof ze rechtstreeks in het Frans zijn geschreven. Er wordt niet vermeld dat de nota's zijn vertaald of op zijn minst door een tolk zijn gecontroleerd. We zullen opmerken:

Alleen een strikte scheiding tussen kunstmatige intelligentie (AI) en beëdigde vertalingen kan de integriteit van het beroep van beëdigd vertaler behouden Het Rijsregister van de FOD Justitie heeft bevestigd dat het gebruik van AI voor beëdigde vertalingen ten strengste verboden is.

Op het gebied van beëdigde vertalingen zijn nauwkeurigheid en betrouwbaarheid essentieel.

Daarom is het gebruik van kunstmatige intelligentie uitgesloten. Het gaat niet om een eenvoudige aanbeveling, maar om een bindende regel, verankerd in de deontologische code van beëdigde vertalers, tolken en vertalers-tolken, zoals gedefinieerd door het koninklijk besluit van 18 april 2017.

Deze code legt strenge ethische principes op aan juryleden om de kwaliteit en betrouwbaarheid van hun werk te garanderen.

Het heeft tot doel de personen te beschermen die betrokken zijn bij beëdigde vertalingen en ervoor te zorgen dat wordt voldaan aan de normen die in officiële en gerechtelijke contexten worden verwacht. Het Rijsregister herinnert eraan dat, ondanks de technologische vooruitgang, geautomatiseerde tools het niet mogelijk maken om de taalkundige, culturele en juridische nuances die voor dit soort vertalingen nodig zijn, exact weer te geven.

Menselijke tussenkomst blijft essentieel om de juistheid van de betekenis, het respect voor de context, de vertrouwelijkheid en de professionele verantwoordelijkheid te garand

Beëdigde vertalingen bevatten vaak persoonlijke of gevoelige gegevens, die met de grootst mogelijke zorgvuldigheid moeten worden behandeld.

Geautomatiseerde verwerking kan echter gepaard gaan met onbedoelde blootstelling aan derden of onbeveiligde servers. Alleen het werk dat door een professionele vertaler wordt uitgevoerd, garandeert de naleving van de verplichtingen inzake gegevensbescherming. Om deze reden mogen beëdigde vertalingen uitsluitend worden uitgevoerd door gekwalificeerde menselijke professionals, in overeenstemming met de geldende wettelijke en ethische normen. Door deze duidelijke scheiding tussen geautomatiseerde tools en beëdigde vertalingen te garanderen, zorgen we ervoor dat de kwaliteit van de geleverde dienst, de betrouwbaarheid van de vertaalde inhoud en de waardigheid van het beroep behouden blijven. <https://uptij.be/info/seule-une-separation-strict-e-entre-l-intelligence-artificielle-ia-et-les-traductions-jurees-permet-de-preserver-lintegrite-de-la-profession-de-traducteur-trice-jure-e> De persoon die de vertaling zou hebben gecontroleerd, is niet verder geïdentificeerd en het is niet mogelijk om vast te stellen of deze persoon over de vereiste vaardigheden en bekwaamheid beschikte om de originele tekst in het ENGELS te vertalen die is opgenomen op basis van het Arabische verhaal van de aanvrager en die door het systeem in het Engels is vertaald, en vertaal ze indien nodig.

De originele tekst in het Engels is niet toegevoegd aan het administratief dossier, zodat in elk geval noch de raadsman van de verzoekende partij, noch uw RAAD enige verificatie kan uitvoeren.

Het is dan ook redelijk om twijfel te kunnen zaaien over de inhoud van de aantekeningen van het persoonlijk onderhoud zoals deze aan de verzoekende partij aan uw raadslieden zijn meegedeeld;

Ook moet worden herinnerd aan de voorschriften van de wet inzake het gebruik van talen in bestuurszaken;

We kunnen ons ook de vraag stellen naar de waarde van de handtekening van de PO die uiteindelijk een tekst als zijn tekst ondertekent, wat gelijk staat aan authenticatie, als de tekst het werk is van een machine of een systeem en de PO niet de taal van een zogenaamde handgeschreven tekst spreekt.

In dit stadium is het een middel van openbare orde dat de nietigverklaring van het besluit rechtvaardigt voor zover de procedure berust op een onjuiste rechtsorde;

GEBREKKIGE VERTALING VAN HET RELAAS VAN DE VERZOEKENDE PARTIJ

Dat het gesprek gevoerd werd in het ENGELS, daar waar de procedure zoals bepaald door artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet het Nederlands is;

Dar uit de NPO hiervoor geen reden voor gegeven is...

Dat echter uit de NPO blijkt dat het gesprek gevoerd werd in het ENGELS door een Griekse ???of Belgische PO en dat de verzoekende partij degelijk om die reden eerst weigerde het gesprek verder te voeren...

Het is slechts uit vrees dat de procedure afgesloten zou worden zonder verhoor, de verzoekende partij in fine besloot verder te doen..

Dat niet kan worden nagegaan of de NPO zoals opgesteld in het Nederlands degelijk door een Nederlandstalige PO opgesteld werden, noch of een vertaling van het Engels naar het Nederlands nagegaan werd door een gemachtigde tolk verricht werd ...

Dat sowieso en prima facie alvast kan worden vastgesteld worden dat vertaling niet toereikend is : Cfr NPO P. 6/17"

[citaat notities persoonlijk onderhoud]

"GHANUNES is de facto KHAN YOUNIS (of Younes) ... Wat PHILADELPHI en KHALILUSTE IN DE Gazastrook wel moge zijn blijft een raadsel.

Dat echter ook dient te worden vastgesteld dat niet alleen de kennis van de taal of talen ontoereikend zijn, maar ook de kennis van het land wannneer vastgesteld wordt dat een coordinatie of tanseek voor het passage tussen Gaza en Egypte door de PO als een VIP reiziger begrepen wordt...HETGEEN DE VERZOEKENDE PARTIJ ECHTER ONTKENDE TE ZIJN..."

[citaat notities persoonlijk onderhoud]

"Dat zelfs niet duidelijk is of de verzoekende partij op KOS of op CHIOS aankwam, daar het om 2 verschillende Griekse eilanden gaat..."

Verder meent verzoeker dat er onterecht geen bijzondere procedurele noden in zijn hoofde werden vastgesteld. Dit werd onvoldoende onderzocht, hoewel verzoeker zulke elementen naar voren bracht. Verzoeker vertoont medische en psychische stoornissen en trachtte hulp te zoeken in Griekenland.

Voorts wijst verzoeker op de traumatische ervaringen die hij heeft ondergaan in Gaza, alsook het voortdurende leed in Gaza waar zijn familie mee te maken krijgt, hetgeen zijn psychologische toestand beïnvloedt. Hiermee werd evenmin rekening gehouden door de bestreden beslissing.

Verzoeker betoogt verder dat er geen rekening werd gehouden met de omstandigheden in Griekenland. Hij kreeg er geen hulp. De Griekse bevolking, alsook de autoriteiten, waren vijandig tegenover verzoeker.

Verder licht verzoeker de situatie inzake de ADET en het AMKA toe. Hij betoogt dat beide documenten niet gelijktijdig worden afgegeven. Verzoeker benadrukt hierbij nooit een officieel adres te hebben gehad. Bovendien is zijn effectief adres niet langer in Griekenland.

Verzoeker licht toe aan de hand van landeninformatie en belicht op eenzelfde wijze verscheidene problematieken in Griekenland en verwijt de bestreden beslissing van een gebrekkig onderzoek gelet op de specifieke situatie van verzoeker.

Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift het CERD-rapport "*Observations finales concernant le rapport de la Grèce valant vingt-troisième et vingt-quatrième rapports périodiques*" van 24 december 2024.

3.1.2. Op 28 augustus 2025 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota met de volgende landeninformatie neer:

- het AIDA/ECRE-rapport, "*Country Report: Greece. Update 2023*" van 24 juni 2024;
- het "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2022;
- het "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024;

- het RSA/PRO ASYL-rapport, “*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*” van maart 2024;
- het RSA/PRO ASYL-rapport, “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*” van maart 2025;
- “*Communication on the status of migration management in mainland Greece*” van de Europese commissie van 4 april 2025;
- de COI Focus “*Grece Aide aux migrants*” van Cedoca.

3.1.3. Op 5 september 2025 legt verzoeker twee aanvullende nota's neer.

De eerste aanvullende nota bevat landeninformatie en nieuwsartikelen, onder andere HRW “*World Report. Greece*” van 2024 en UNHCR “*Greece Fact Sheet*” van februari 2024, met betrekking tot de situatie in Griekenland voor begunstigen van internationale bescherming. Verzoeker meent verder dat hem de internationale bescherming moet worden verleend gelet op diens afkomst uit Palestina. Verzoeker voert verscheidene nieuwsartikelen aan alsook landeninformatie van UNRWA met betrekking tot de huidige situatie in Palestina. Tevens haalt verzoeker rechtspraak van het Hof van Justitie aan (HvJ 18 juni 2024, nr. C-735/22, ‘*QY tegen Bondsrepubliek Duitsland*’).

De tweede aanvullende nota bevat een psychiatrisch verslag van 20 augustus en 3 september 2025.

3.2. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat verzoeker reeds bescherming genoot in een EU-lidstaat, met name Griekenland.

3.3. In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat het persoonlijk onderhoud in het Engels werd gevoerd, de notities in het Engels werden opgemaakt en vervolgens met behulp van artificiële intelligentie, en zonder tolk, werden vertaald naar het Nederlands. Verzoeker laakt het gebrek aan de oorspronkelijke, Engelstalige notities. Volgens verzoeker is dit alles in strijd met de taalwetgeving inzake bestuurszaken.

De Raad merkt op dat nergens uit blijkt dat de notities in het Engels werden neergeschreven. Integendeel, uit een mail naar de advocaat blijkt dat de notities in het Nederlands werden neergeschreven (Bijkomende informatie, stuk 4). Dat er gebruik werd gemaakt van artificiële intelligentie blijkt niet uit de gegevens waarop de Raad acht kan slaan.

In zoverre verzoeker aanvoert dat er geen correcte toepassing werd gemaakt van “*de taalwetgeving en tolk*” daar de taal van de procedure het Nederlands is, doch de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud van het Arabisch naar het Engels vertaalde waarop de *protection officer* nota nam in het Nederlands, benadrukt de Raad dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet voorschrijft dat de tolk, die de verklaringen van verzoeker vertaalt, dit rechtstreeks dient te doen naar de proceduretaal. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet verbiedt de dossierbehandelaar evenmin om zich tijdens het interview uit te drukken in een vreemde taal, *in casu* het Engels, en zelf de rol van tolk waar te nemen wanneer hij die taal beheerst. Aan de *protection officer* wordt geen vereiste van bewijs inzake de beheersing van de vreemde taal gesteld (RvS 3 september 2008, nr. 185 993). Daargelaten de taal die de tolk en de *protection officer* hebben gehanteerd, blijkt evenwel dat verzoeker probleemloos zijn verklaringen kon afleggen. Hij toont niet aan welk nadeel hij door deze werkwijze zou hebben ondervonden aangezien hij nalaat *in concreto* te verduidelijken welke van zijn verklaringen niet correct of foutief vertaald zouden zijn geweest en welke essentiële gegevens en elementen niet in overeenstemming zijn met zijn asielmotieven.

De Raad merkt hierbij op dat de door verzoeker gesignaleerde ‘fouten’ geen enkele weerslag hadden en niet werden betrokken bij de beoordeling zoals deze werd gemaakt door de bestreden beslissing.

3.4.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 4 oktober 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 3 oktober 2026 (Documenten, stuk 6, nrs. 5 en 10). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*” van september 2024, p. 13; AIDA/ECRE-rapport “*Country Report: Greece. Update 2023*”, van juni 2024, p. 243) en met het gegeven dat verzoeker in Griekenland op 4 oktober 2023 de internationale bescherming heeft verworven (Documenten, stuk 6, nr. 7 en 11; Landeninformatie, stuk 5, “*Aanvraag derde landen*”).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over deze beschermingsstatus zou beschikken.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

3.4.2. Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a.*, gesteld dat:

- “*in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM*”,
- “*Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt*”,
- “*Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het*

beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- *“alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;*
- *“Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;*
- *“Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.*

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat *“alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.*

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, *“QY t. Bondsrepubliek Duitsland”*, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

3.4.3. Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder:

- het AIDA/ECRE-rapport, *“Country Report: Greece. Update 2023”* van 24 juni 2024,
- het *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024,
- het RSA/PRO ASYL-rapport, *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van maart 2025,
- *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”* van de Europese commissie van 4 april 2025,
- CERD-rapport *“Observations finales concernant le rapport de la Grèce valant vingt-troisième et vingt-quatrième rapports périodiques”* van 24 december 2024,

overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

3.4.4. In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat de inhoud betreft van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat de toegang betreft tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen

worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders.

Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een naadloze integratie.

Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumenten (zoals ziektekostenverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en onderwijs, toegang tot huisvesting en het algemene gebrek aan sociale huisvesting in Griekenland (*"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het bekomen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor het openen van een bankrekening, het huren van een woning of verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025).

Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 4-6, 20 en 22). Zeker wanneer statushouders terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken, kunnen zij geconfronteerd worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

De situatie van statushouders in Griekenland en van statushouders die zijn doorgereisd naar een andere EU-lidstaat is zeer precair en problematisch bij hun terugkeer in Griekenland, wat onder meer te wijten is aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land.

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten - wat enige tijd kan duren - het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen inzake de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

3.4.5. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen zoals

- de COI Focus “*Grece Aide aux migrants*” van Cedoca,
- het HRW “*World Report. Greece*” van 2024,
- UNHCR “*Greece. Fact sheet*” van februari 2024,

is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

Het komt aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

3.5. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat hij over een dermate bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland.

Uit de door verzoeker neergelegde attesten blijkt vooreerst dat verzoeker kampte met een gekwetste pols (Documenten, stuk 6, nr. 13). Verzoeker werd hierbij arbeidsongeschikt verklaard tot begin januari 2025. Er ligt thans geen enkel bewijs voor dat verzoeker nog langer een blessure aan zijn pols heeft en bijgevolg arbeidsongeschikt zou zijn. Gelet op het voorgaande kan er in hoofde van verzoeker geen blijvende medische problematiek worden vastgesteld.

Verder blijkt uit de door verzoeker neergelegde attesten dat hij mogelijk kampt met een posttraumatische stress aandoening (Documenten, stuk 6, nr. 14; Aanvullende nota 2 van 5 september 2025). Volgens het laatst toegevoegde psychiatrisch verslag in de aanvullende nota blijkt dit echter een hypothese waarover nog geen uitsluit is. Er wordt melding gemaakt van gedragsmoeilijkheden, slapeloosheid en herbelevingen. Gelet op het feit dat dit een hypothese betreft en geen diagnose, is het onderhavige medische verslag van relatief beperkte waarde. Zelfs al werd aangenomen dat verzoeker effectief zou lijden aan een posttraumatisch stresssyndroom, blijkt nergens uit de door verzoeker neergelegde attesten dat verzoeker niet in staat zou zijn om zelfstandig te functioneren en deel te nemen aan het dagdagelijkse maatschappelijke leven. Hierbij dient te worden opgemerkt dat verzoeker zelf verklaarde te werken in België, met uitzondering van de arbeidsongeschiktheidsperiode omwille van de blessure aan zijn hand, om zijn broer terug te betalen voor alle tickets die hij kocht voor verzoeker, hetgeen getuigt van een mate van zelfredzaamheid (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 6 en 12).

De Raad kan niet concluderen dat verzoekers psychologische problemen belangrijke negatieve gevolgen hebben op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en dat zijn toestand de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e). Hij zet nergens *in concreto* uiteen in welke mate zijn gezondheidstoestand hem belet om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van deze psychologische problemen zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten in Griekenland uit te oefenen.

Hoewel er begrip is voor zijn situatie, verzoeker is immers afkomstig uit de Gazastrook, zodat de moeilijke situatie die verzoeker thans leeft wordt erkend, kunnen de door verzoeker neergelegde attesten die toelichting geven over zijn psychische gezondheidstoestand en medicamenteuze behandeling de voorgaande vaststellingen met betrekking tot zijn zelfredzaamheid, autonomie en zijn globaal dagelijks functioneren niet in een ander daglicht stellen.

Verder blijkt niet dat de gezondheidstoestand van verzoeker de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting of andere socio-economische rechten als statushouder in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker in staat was om meerdere afspraken te maken met een

psycholoog (Documenten, stuk 6, nr. 14), hetgeen aantoont dat hij in staat moet zijn om een beroep te doen op de Griekse gezondheidszorg waar hij tijdens zijn asielprocedure ook gebruik van maakte (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4-5).

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

3.6. Verder benadrukt de Raad dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker beschikt nog steeds over zijn gedrukte ADET, doch stelt niets te weten van een AFM of een AMKA (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 10).

De bestreden beslissing verduidelijkt hoe dan ook dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoont dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) niet meer in zijn bezit heeft, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Hoewel de informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien verzoeker niet langer in het bezit zou zijn van zijn geprinte verblijfsvergunning, blijkt hieruit dan ook niet dat hij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

De Raad wijst er voorts op dat blijkens objectieve informatie personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker *in casu*, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 20; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 19-20: *“Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben.”*). De Raad benadrukt hierbij dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 19).

Toen verzoeker in Griekenland was, had hij derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee hij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Uit de informatie waaraan in de bestreden beslissing gerefereerd wordt, blijkt verder dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *“If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription”* (UNHCR Greece, *“Living In Greece – Access to healthcare”*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49-50). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR, *“Information Guide for Beneficiaries of International Protection”*, beschikbaar op: https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders.

Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, september 2024, p. 50).

In dit verband wijst de Raad erop dat de beschikbare landeninformatie niet wijst op bijzondere problemen waar verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland de procedure om een AMKA te verkrijgen nog dient te voltooien. Verzoeker toont niet aan dat hij dit bij terugkeer naar Griekenland niet in orde zou kunnen brengen.

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest.

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken.

Zijn betoog in zijn verzoekschrift omtrent de situatie waarmee statushouders geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, is niet dienstig gezien deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

3.7. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Zoals terecht wordt aangestipt door de bestreden beslissing blijkt geenszins uit de gedragingen van verzoeker dat hij de intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt vooreerst dat hij zijn Grieks reisdocument ontving op 24 november 2023 en reeds op 28 december 2023 uit Griekenland vertrok (DVZ-verklaring, stuk 7, vraag 33; Documenten, stuk 6, nr. 4). Verzoeker verbleef in het totaal drie maanden in Griekenland na het verkrijgen van de internationale bescherming en vertrok één maand na het verkrijgen van zijn reisdocument.

De Raad acht het niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Uit de verklaringen en het gedrag van verzoeker blijkt evenwel niet dat hij doorgedreven pogingen heeft ondernomen om werk en onderdak te zoeken of om de taal te leren. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt.

Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming en het verkrijgen van zijn reisdocument, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Wat verzoekers voorgehouden problemen met onderdak, werk en op het vlak van gezondheidszorg betreft komt de Raad tot de vaststelling dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen argumenten bijbrengt die afbreuk doen aan de volgende pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Ten eerste geeft u zelf aan dat u tijdens uw verblijf in het opvangcentrum helemaal niets ondernam om uw verblijf in Griekenland na het opvangcentrum voor te bereiden (CGVS, p.11).

Ten tweede stelde u op straat te zijn beland nadat u het opvangcentrum verliet, echter heeft u hier geen bewijzen van en bleek uit uw verklaringen dat u nadien steevast toegang had tot onderdak, het zij in een verlaten huis (CGVS, p.13-14). Als u zich alleen in dit huis bevond, dan sliep u op straat omdat u daar niet alleen de nacht durfde spenderen. De stappen die u ondernam om aan een woning te geraken, bleven beperkt bij het aanspreken van een Syrische man en willekeurige mensen op straat met de vraag of u een kamer kon huren (CGVS, p.13). Daar u zelfs geen contact heeft opgenomen met hulporganisaties om u te helpen, kan moeilijk besloten worden dat u de redelijkerwijs te verwachten stappen heeft ondernomen om huisvesting te verkrijgen (CGVS, p.13).

Ten derde verklaarde u dat u niet werkte in Griekenland, omdat u het niet mogelijk achtte legaal werk te vinden en omdat u geen illegaal werk wou doen omdat u dan niet verzekerd bent en u de wet wou respecteren. De geloofwaardigheid hiervan wordt echter ondermijnd door de tegenstrijdige verklaring die terug te vinden is in het verslag van uw bezoek aan een psycholoog in België waarin staat dat u getraumatiseerd zou zijn door uw ervaringen in Griekenland, waar u zou zijn mishandeld door uw werkgever (document 13). Bovendien beweert u dat er geen interimkantoren te vinden zijn in Kreta, maar een eenvoudige internet zoekopdracht bewijst het tegendeel (zie blauwe map, stuk 1). Met andere woorden, er kan weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw moeilijkheden werk te vinden in Griekenland.

Ten vierde heeft u ook voor uw medische zorgen niet aangetoond ernstige pogingen te hebben ondernomen om er uw rechten te laten gelden. Zo werd u aanvankelijk medische hulp verleend in het opvangcentrum, en werd u daar aangeraden en de mogelijkheid gegeven om de beslissing om u te erkennen als vluchteling uit te stellen, zodoende u langer in het opvangcentrum kon blijven om de behandeling die u daar kreeg verder te zetten (CGVS, p. 4-5). Desondanks weigerde u de aangeboden psychiatrische hulp en medicatie. Omdat u onrust ervoer bij het zien van uw vrienden die het opvangcentrum verlieten nadat ze hun vluchtelingenstatuut kregen, besloot u uw eigen vertrek te forceren door uzelf daar onmogelijk te maken en in conflict te gaan met medewerkers van het opvangcentrum (CGVS, p.5). Nadat u uit het kamp vertrok, heeft u verder geen ernstige moeite meer gedaan om de behandeling verder te zetten (CGVS, p.5, 15, 16).

Gevraagd waarom u zich nadat u het opvangcentrum verliet nooit tot een openbaar ziekenhuis of medisch centrum wendde, verklaarde u dat u hiervoor niet over de nodige documenten beschikte (CGVS, p. 15-16). U beschikte naar eigen zeggen immers niet over een fiscaal registratienummer (AFM) en sociale zekerheidsnummer (AMKA) (CGVS, p. 10-11). Echter kan er weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u in Griekenland niet over de nodige documenten zou beschikt hebben om –indien u hier daadwerkelijk nood aan zou gehad hebben- medisch zorg te kunnen krijgen. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u in Griekenland wel over een fiscaal registratienummer (AFM) en sociale zekerheidsnummer (AMKA) –die u o.a. kan gebruiken om de toegang tot ziekenhuis- en farmaceutische zorg te vergemakkelijken- beschikte (Bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 17/01/2024). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u louter dat niemand u daar iets over vroeg en dat u dat niet gezegd heeft (CGVS, p. 11). Echter, omdat u reeds eerder aanhaalde dat alles goed ging en u de tolk verstond tijdens het interview bij DVZ, is dit geen afdoende uitleg voor bovenstaande tegenstrijdigheid.

Daarnaast wijst de commissaris-generaal erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen en dat, hoewel sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, dit niet wijst op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigen verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf).

Nu verzoeker eerder zeer beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus en zijn reisdocumenten, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Het algemeen betoog in zijn verzoekschrift doet hier geen afbreuk aan.

Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting,

werkgelegenheid of gezondheidszorg Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, toont verder niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien.

Waar verzoeker onder verwijzing van algemene landeninformatie nog stelt dat hij bij terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een erbarmelijk situatie, toont hij niet *in concreto* aan dat hij zal terechtkomen in een toestand van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Gelet op de hoger aangehaalde rechtspraak van het Hof van Justitie, kan de Raad de redenering van verzoeker niet volgen dat de socio-economische moeilijkheden die hij in Griekenland zou ondervinden gelijkstaan met een "*situatie van onmenselijke behandeling*".

De loutere verwijzing naar algemene landenrapporten volstaat niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, *in casu* Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Bovendien dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling. *In casu* heeft verzoeker internationale bescherming verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-*acquis*, dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan verzoeker gebruik kan maken. De Raad ontwaart noch in het persoonlijk onderhoud van verzoeker, noch in het verzoekschrift concrete en ernstige stappen die hij zou hebben ondernomen met het oog op het vinden van huisvesting of tewerkstelling, zoals reeds hoger uiteengezet.

Dat een overheid niet steeds onmiddellijk woningen en financiële middelen kan toekennen aan vreemdelingen, houdt niet in dat deze vreemdelingen vervolgens niet worden geholpen en dat zij zelf niet tijdelijk in hun levensbehoeften kunnen voorzien.

Wat de toegang tot gezondheidszorg betreft, toont verzoeker verder niet aan dat de mogelijkheden of beperkingen om in dit verband zijn rechten als statushouder uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook Griekse onderdanen kunnen worden geconfronteerd.

In de mate dat kan worden aangenomen dat er in Griekenland een kwaliteitsverschil mogelijk is in vergelijking met België op vlak van gezondheidszorg, volstaat dit verder op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zou belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Zoals hierboven reeds gesteld, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als voor Griekse onderdanen geldt. Het komt verzoeker toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om *in concreto* aan te tonen dat hij zijn rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en hij, zoals *in casu* aangevoerd, als statushouder geen toegang heeft tot medische zorg. Verzoeker slaagt hier echter niet in. Verzoeker toont hoe dan ook niet concreet aan en

maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijk met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zou hebben tot de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg of deze niet zou kunnen genieten.

De Raad herinnert er hierbij aan dat situaties die geen “*zeer verregaande materiële deprivatie*” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97].

Op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zouden zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend, *in casu* België, dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, *in casu* Griekenland, kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker bij terugkeer naar die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 94 met verwijzing naar het arrest “*Jawo*” van datzelfde Hof). Zo er al sprake zou zijn van een mogelijk kwaliteitsverschil in vergelijking met België op het vlak van gezondheidszorg, sociale bescherming en aangepast onderwijs, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zal belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

3.8. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt of is terechtgekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben benut, laat staan uitgeput, om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden.

Uit het loutere gegeven dat verzoeker psychologische problemen zou kennen, kan niet worden afgeleid dat hij zich in Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevond en sluit evenmin uit dat er andere oorzaken kunnen zijn voor de psychologische problemen van verzoeker.

Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Alles samen genomen toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

Verzoeker brengt verder geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij als gevolg van de onverschilligheid van de Griekse overheden, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt of is terechtgekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben uitgeput om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden. In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantoonbaar dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn.

Verzoeker kan evenmin in alle redelijkheid stellen dat er in zijn hoofdte sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen, die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest.

Gelet op de vaststellingen die in de bestreden beslissing worden gedaan en in acht genomen wat voorafgaat, heeft verzoeker aldus niet *in concreto* aannemelijk gemaakt dat hij zich niet langer zou kunnen beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland en de rechten die daaruit voortvloeien op een zodanige manier dat hij niet terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend en de rechten die daaruit voortvloeien.

3.9. Het gemeenschappelijk Europees asielstelsel betekent dat verzoeker nadat hij de Gazastrook is ontvlucht, via Egypte, naar Turkije is gereisd, en in Europa een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. In dit verband wordt eraan herinnerd dat een persoon het land waarin hij een verzoek om internationale bescherming wil indienen, niet mag kiezen op basis van de kwaliteit van sociale voorzieningen of (financiële) hulp die hij eventueel in dat land zou kunnen ontvangen in plaats van in een ander land.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, blijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing in zijn verzoekschrift en aanvullende nota naar de algemene veiligheidssituatie in Palestina en Gaza en de overwegingen 74 e.v. van het arrest van het Hof van Justitie, in de zaak C-735/22 (*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*) niet dienstig.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk werd verklaard.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP,

A.-M. DE WEERDT,

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

S. VAN CAMP²